

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vukovaru
Županijska 31, Vukovar

Kzd-19/2025-21

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Vukovaru, po sucu Mariji Kurtović, uz sudjelovanje zapisničara Kristine Goreta, u kaznenom predmetu protiv optuženice Tahire Gashi, zbog kaznenog djela protiv braka, obitelji i djece – oduzimanje djeteta, opisano u članku 174. stavak 4. u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/2011., 144/2012., 56/2015., 61/2015., 101/2017., 118/2018., 126/2019., 84/2021. i 114/2022.- dalje: KZ/11), a kažnjivo po članku 174. stavak 4. KZ/11, povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Vukovaru broj: KOz-DO-40/2024 od 28. studenog 2024., nakon provedene rasprave koja je zaključena 17. lipnja 2026. u prisutnosti optuženice i njezinog branitelja, odvjetnika Berislava Kneza, te općinskog državnog odvjetnika u Općinskom državnom odvjetništvu u Vukovaru, Davora Šimunića, 23. lipnja 2026. u odsutnosti stranaka objavio je i

p r e s u d i o j e

optuženica TAHIRE GASHI, OIB: 08495898650, zvane Kia, kćeri Gzmi Gashi i Božice Hoti rođene Jurina, rođene 28. rujna 1993. u mjestu Mali Lošinj, s prebivalištem u Vinkovcima, Slavka Jankovića 8, državljane Republike Hrvatske, sa završenom osnovnom školom, nezaposlene, s mjesečnim primanjima oko 500 eura na ime rodiljne naknade, neudane, majke dvoje djece od starosti 13,5 godina i 16 mjeseci, bez imovine, neosuđivana

k r i v a j e

I. što je

dana 27. travnja 2023., u Vinkovcima, Slavka Jankovića 8, suprotno pravomoćnom rješenju Općinskog suda u Vukovaru, Stalne službe u Vinkovcima, broj Ob-180/17 od 26. svibnja 2017. kojim je odlučeno da će dijete Josip Zečević, rođen 15. siječnja 2012., živjeti s ocem, Josipom Zečevićem, te suprotno pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Vinkovcima broj P Ob-41/22 od 8. srpnja 2022. kojom su određeni termini susreta i druženja nje i imenovanog djeteta i to na način da će se ostvarivati svakog petka od 18,00 sati do nedjelje u 18,00 sati, tijekom zimskih praznika sedam dana, tijekom ljetnih praznika petnaest dana, a blagdane naizmjenično na način da će preuzimati dijete u kućanstvu oca i o isteku vremena dijete vraćati u kućanstvo oca, svjesna gore navedenih odluka, s ciljem trajnog zadržavanja, kako bi dijete za

stalno ostalo živjeti s njom, nakon što je prethodno u više navrata djetetu govorila da dođe kod nje kada god poželi, bez znanja oca djeteta, dijete Josipa Zečevića potom zadržala u svom kućanstvu, nije ga puštala da se vrati k ocu, svakodnevno dolazila po dijete u školu, gotovo svakodnevno prije završetka nastave te ga odvodila u svoj stan, unatoč upozorenjima djelatnice Hrvatskog zavoda za socijalni rad da je dužna dijete predati ocu isto nije učinila, nije odgovarala na telefonske pozive djetetova oca, zabranjivala bilo kakvo viđanje pa čak i telefonski kontakt oca s djetetom, kod djeteta poticala stvaranje negativne slike o njegovu ocu zbog čega je dijete psihologinji u školi neistinito navodilo da se boji svoga oca, te je dijete u tada jedinom telefonskom kontaktu s ocem, protekom dva tjedna boravka kod majke kada je ona bila odsutna plaćući ocu reklo da ga voli najviše na svijetu ali i da mu ne znače ništa njegovi novci i to što mu je kupio Playstation, igrice i više kopački, nakon čega slijedećega dana nije otišao u školu zbog probavnih smetnji, povraćanja i glavobolje, a odgovornost za djetetov povratak k ocu prestala prebacivati na dijete tek dana 29. lipnja 2023. kada je uslijed policijskog postupanja prema njoj odlučila predati ocu u prostorijama policijske postaje Vinkovci i to i učinila,

dakle, kao roditelj s ciljem da ga trajno zadrži protupravno zadržala dijete,

čime je počinila kazneno djelo protiv braka, obitelji i djece – oduzimanje djeteta opisano u članku 174. stavak 4. u vezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/2011., 144/2012., 56/2015., 61/2015., 101/2017., 118/2018., 126/2019., 84/2021. i 114/2022.- dalje: KZ/11), a kažnjivo po članku 174. stavak 4. KZ/11

II. te se na osnovi članka 174. stavak 4. KZ/11 optuženica Tahire Gashi

o s u đ u j e

na kaznu zatvora od 6 (šest) mjeseci,

a na osnovi članka 56. stavak 1., 2. i 3. KZ/11 optuženici se

i z r i č e

uvjetna osuda

tako da se kazna zatvora od 6 (šest) mjeseci neće izvršiti ako optuženica u roku od 2 (dvije) godine ne poćini novo kazneno djelo.

III. Na osnovi članka 148. stavak 1. u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkom 6. i 8. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" br. 152/2008., 76/2009., 80/2011., 91/2012.-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019., 80/2022., 36/2024., 72/2025. i 13/2026.- dalje: ZKP/08) optuženica je dužna nadoknaditi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 200,00 (dvjesto eura) te trošak opunomoćenika oštećenika o kojem će sud odlučiti posebnim rješenjem, sve u roku 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru podiglo je pred ovim sudom optužnicu broj: KOz-DO-40/2024 od 28. studenog 2024. protiv optuženice Tahire Gashi zbog počinjenja kaznenog djela iz izreke presude.

2. Očitujući se o optužbi, optuženica je navela da se ne smatra krivom za počinjenje predmetnog kaznenog djela.

3. U svojoj obrani optuženica je navela da za sve što se dogodilo nije ona kriva jer je samo htjela zaštititi svoje dijete kako joj je i rečeno. Dijete je došlo kod nje nakon škole, a nakon što ga je već više puta vraćala ocu u takvim situacijama, ovoga puta nazvala je Melitu Pavošević u HZSR i pitala što da radi. Ona joj je odgovorila da je jedino što može napraviti otići s djetetom u policiju što je i učinila. U policiji je dijete reklo što se događa, da tata njemu psuje, vrijeđa ga i baca stvari. Nakon policije, s djetetom je otišla kući i sutradan je počeo "cirkus", odnosno, počeli su komentari kako je ona dijete nagovorila na ovakvo postupanje, da je došla po njega u školu, što nije istina jer je dijete samo došlo k njoj. Nakon ovog događaja dijete je kod nje bilo iduća dva mjeseca, a njegov je otac svaki dan slao policiju pred školu i kod njih u stan iako ga je i dijete molilo da to ne radi jer mu je zbog toga neugodno. Nije točno da je ona djetetu zabranjivala kontakt s ocem, već samo dijete nije htjelo s ocem kontaktirati (viđati se niti kontaktirati telefonom). Sjeća se jednog telefonskog razgovora između oca i djeteta koji je trajao sigurno sat i pol nakon kojeg se dijete treslo od straha. Ova situacija je za dijete bila iznimno stresna jer je stalno izložen nekakvom uznemiravanju. Dijete danas živi kod nje, sve je u redu, viđa se s ocem kako je to između njih dvoje dogovoreno i kod oca može ići kad god zaželi, ona to ne brani.

3.1. Dodala je kako ne može točno vremenski odrediti kada su zvali iz policije i rekli joj da dijete treba doći dati još neku izjavu, no kada su došli u policiju rekli su joj da dijete ne može nazad kući s njom, a da nju treba uhititi. Bila je tamo i jedna žena iz HZSR koja je Josipu (djetetu) rekla da ne smije više bježati kod mame jer će mama završiti u zatvoru. Poslije je saznala da je zamjenik ODO u Vukovaru (zastupnik optužbe u ovom kaznenom predmetu) tražio da ona bude uhićena, tako su joj rekli u policiji, a ona nije napravila ništa loše osim što je zaštitila svoje dijete kako su joj i ponavljali u HZSR. Također je naknadno saznala od svog bivšeg izvanbračnog supruga da je isti zamjenik ODO u Vukovaru drugi dan njega nazvao i pitao kako je dijete.

3.2. Na upit suca za mladež je odgovorila da misli kako je dijete u to vrijeme pohađalo šesti razred.

3.3. Na upite branitelja je odgovorila da kada je, na savjet djelatnice HZSR otišla u policiju s djetetom prvi puta, nakon obavljenog razgovora nju i dijete kući otpratila, odnosno, odvezla ih, policijska službenica s kojom su obavili razgovor; da je nakon ovih događaja i nakon što je vraćeno ocu tijekom 2025. ili 2024. godine, dijete opet pobjeglo od oca i tada je otac dobio zabranu približavanja djetetu u trajanju od tjedan dana, a odlukom suda za daljnja dva mjeseca; da je tražila sudskim putem izmjenu odluke o tome s kime će dijete živjeti, ali ne može vremenski precizirati kada

je to točno bilo jer ti svi postupci traju već godinama, ali zna da je tražila izmjenu i prije svih ovih događaja; da nije postupala s ciljem da dijete odvoji od oca ili zadrži, već samo s ciljem da ga zaštiti; da joj nitko iz HZSR nije rekao da dijete mora vratiti već samo da ga mora zaštititi; da nije bila određena ovrha radi predaje djeteta; da nikada nije djetetu govorila u negativnom kontekstu o njegovom ocu, upravo suprotno, dijete je znalo njoj doći i reći da je čuo negativne komentare od oca o njoj; da je gotovo svaki dan dolazila pred školu po dijete, a da je tamo često bio i otac djeteta i u tim situacijama dijete bi uvijek otišlo kući s njom, a često je bila prisutna i policija; da je tijekom tog perioda razgovarala sa stručnim osobama iz škole zbog nastale situacije i upozoravali su je da se takve situacije trebaju izbjegavati, a nije nikada bilo da su oboje (ona i otac djeteta) bili na razgovoru; da nikada nije odbijala telefonske pozive kada je vidjela da otac zove dijete.

3.4. Na upite tužitelja je odgovorila da je izmjenu sudske odluke o tome s kime će dijete živjeti tražila u nekoliko navrata, misli dva do tri puta; da je tražila izmjenu ponovno zato što je sud njezin prijedlog svaki puta odbijao i da je otac djeteta svaki puta dobio skrbništvo, što je njoj bilo nepojmljivo; da je do izmjene odluke došlo dogovorom između njezinog bivšeg supruga i nje kada se on suglasio da dijete živi s njom te joj je njezin bivši izvanbračni suprug rekao da to čini zato da se ne bi dogodilo da on završi u zatvoru zbog svega, a prije svega zbog djeteta; da ne zna u koliko navrata je otac odveo dijete u policiju ili u HZSR na razgovor, odnosno ne zna da bi otac ikada odveo dijete u policiju ili u HZSR; da ona nije bila uhićena, ali zato što je svojevrijedno predala dijete, a da nije, bila bi uhićena jer su joj tako rekli u policiji; da nakon što je 29. lipnja 2023. (četvrtak) dijete predano ocu, ona je dijete vidjela idućeg dana (u petak). Na daljnji upit zašto joj je njezin bivši izvanbračni suprug idućeg dana predao dijete, odgovorila je da je to učinio zato što je tako bilo određeno sudsom odlukom - da dijete od petka boravi kod nje, a nakon toga je kod nje boravio do te nedjelje ili ponedjeljka; da je upoznata s rješenjem ODO u Vukovaru od 28. srpnja 2025. broj: Kir-DO-55/2025 kojim je kaznena prijava protiv njezinog bivšeg izvanbračnog supruga Josipa Zečevića zbog kaznenog djela povrede djetetovih prava iz članka 177. stavak 2. KZ/11 odbačena, te da je rješenje zaprimila i da nije preuzela kazneni progon zato što joj je već dosta sudova i postupaka te da stoji iza svega što je tada izjavila.

3.5. Na upite opunomoćenika oštećenika odgovorila je da je dijete htjela zaštititi od ponašanja njegovog oca koje je opisala prilikom iznošenja obrane te da je dijete u vrijeme inkriminacije imalo jedanaest godina. Na daljnji upit koliko je godina dijete imalo kada je ona otišla u Njemačku i je li bila na djetetovom prvom rođendanu nije htjela odgovoriti, kao ni na pitanje odgovara li istini da je u Njemačkoj bila pet godina.

3.6. Nadalje, na upit je li prvi puta izmjenu sudske odluke o tome s kime će dijete živjeti tražila prije ili nakon što je pokrenut postupak ovrhe protiv nje radi neplaćanja alimentacije odgovorila je da je izmjenu odluke tražila prije toga, a povod toj ovrhi je situacija u kojoj je došlo do nasilja obitelji od strane njezinog izvanbračnog supruga.

3.7. Na daljnji upit je odgovorila da je vođen i kazneni postupak protiv nje zbog neplaćanja alimentacije u kojem je proglašena krivom, na što je branitelj dodao da taj postupak nije pravomoćno okončan.

3.8. Na daljnje upite je odgovorila da se u periodu u kojem je dijete kod nje boravilo, a koje je ranije spomenula (dva mjeseca) dijete nije viđalo s ocem niti odlazilo kod njega; da je otac djeteta u tom periodu zvao nju, ali se ona, koliko se sjeća na te pozive nije javljala, a ako i je to su bili isti razgovori koje nije željela voditi i u kojima je on postavljao pitanje zbog čega ne viđa dijete, da je moguće da je preuzimala dijete prije nego bi otac došao u školu u tom razdoblju od dva mjeseca, ali da nikada dijete nije uzimala s nastave; da se ne sjeća da bi u tom periodu bilo situacija da bi otac odveo dijete prije nego je ona po njega došla.

3.9. Na upit da li je u tom periodu razgovarala s djetetom i objasnila mu zašto je sada kod nje odgovorila je da nije bilo potrebe da mu to objašnjava jer je praktički dijete njoj govorilo i objašnjavalo zbog čega nije kod oca; da nikada nije svom djetetu rekla da će se ubiti ukoliko ode živjeti kod oca; da otac djetetu nikada nije sprječavao kontakte s njom; da je u policiju i u HZSR uvijek odlazila na poziv tih institucija, nikada samoinicijativno nije dijete vodila, osim u ovoj situaciji kada je dijete došlo kod nje.

3.10. Sudac je zabranio opunomoćeniku oštećenika postavljanje pitanje je li optuženica u konačnici platila dužnu alimentaciju, budući da isto nije ni u kakvoj vezi s predmetnim kaznenim postupkom.

4. U dokaznom postupku sud je, uz suglasnost stranaka, izvršio uvid i pročitao sadržaj preslike pravomoćne presude Općinskog suda u Vinkovcima broj: P Ob-41/2022 od 8. srpnja 2022., presude Županijskog suda u Velikoj Gorici broj: GŽ Ob-20/2022 od 7. ožujka 2023., zapisnik o ispitivanju optuženice u PU vukovarsko-srijemskoj, Policijskoj postaji Vinkovci od 17. svibnja 2023. s audio-video zapisom, dopis Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Vinkovci od 21. lipnja 2023., dopis Osnovne škole „Antun Gustav Matoš“ Vinkovci, dopis Osnovne škole „Antun Gustav Matoš“ Vinkovci, zabilješku razgovora Osnovne škole „Antun Gustav Matoš“ Vinkovci, presliku rješenja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Vinkovci, Klasa: UP/I-552-06/23-05/13, Urbroj: 139-088-03-18-23-7 od 16. svibnja 2023., presliku zaključka stručnog tima Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Vinkovci, Klasa: UP/I-552-06/23-05/13, Urbroj: 2196-128-03-10-22-3 od 3. svibnja 2023., mišljenje socijalnog radnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Vinkovci, Klasa: UP/I-552-06/23-05/13, Urbroj: 2196-128-03-10-23-3 od 3. svibnja 2023., mišljenje psihologa, zapisnik o ispitivanju svjedoka Josipa Zečevića od 23. listopada 2023., zapisnik o ispitivanju svjedoka Melite Pavošević od 15. travnja 2024., psihologijski nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za područje psihologije doc. dr. sc. Marine Perković Kovačević, specijalista kliničke psihologije od 5. studenog 2024., psihijatrijski nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za vještačenje iz područja psihijatrije, Zorana Čavajde, dr. med. od 11. studenog 2024., spis P Ob-130/2023, izvješće CZS Vinkovci od 9. prosinca 2022., optužnica od 3. srpnja 2023. (list 239 spisa) te izvadak iz kaznene evidencije na ime optuženika, a u svojstvu svjedoka

ispitani su Josip Zečević, Melita Pavošević i Dora Šimičić (ispitana izvan rasprave 9. travnja 2026.).

4.1. Na pročitano nije bilo primjedbi.

5. Tijekom postupka nije bilo sporno da je dijete Josip Zečević u inkriminiranom periodu, suprotno odredbama pravomoćnih sudskih odluka, boravio u kontinuitetu kod optuženice, iako je trebao biti kod oca.

6. Sporno je bilo je li postupanje optuženice (ignoriranje odredaba pravomoćnih sudskih odluka) bilo usmjereno na trajno oduzimanje djeteta roditelju kojemu je povjereno ili je optuženica, kako to navodi u obrani, postupala kako bi zaštitila dijete od oca.

7. Svjedok Josip Zečević u svom je iskazu naveo da se sjeća iskaza koji je dao u prethodnom postupku, a na upit branitelja jesu li se on i optuženica striktno držali sudske odluke iz 2017. (P Ob-41/2017) kojom su određeni načini susreta i viđanja majke s djetetom odgovorio je da se nisu uvijek striktno držali te da je znao nekada pustiti da dijete dulje ostane kod nje pa joj je tako prepustio svaku nedjelju, što nije bilo u skladu sa sudskom odlukom, a i znao je produljiti vrijeme boravka djeteta kod majke za vrijeme praznika, a ponekad i radnim danima, izvan sudske odluke.

7.1. Na daljnje upite branitelja je odgovorio da je u inkriminiranom razdoblju telefonom zvao optuženicu, ali se ona nije javljala na telefon, dolazio je pred školu pa shvatio da je ona već odvela dijete, zbog čega je počeo sve ranije dolaziti, ali bi ona dolazila još ranije kako bi odvela dijete; da se obratio ravnatelju škole koji mu je rekao da ne može biti problema jer je on skrbnik djeteta te ga pitao gdje želi da ga dijete dočeka, da li kod pedagoginje ili psihologinje u uredu ili u hodniku, na što je on odgovorio da mu je svejedno te je dodao da će zaključati školska vrata kako majka ne bi mogla preuzeti dijete, međutim, kada je drugi dan došao pred školu, vrata su bila zaključana i tamo je bila optuženica, a ravnatelja nije bilo, već mu je psihologinja ili pedagoginja rekla da je ravnatelj poručio da se, kada dijete izađe, oni dogovore (misleći pri tome na njega i optuženicu); da se tada okrenuo i otišao, nije ni čekao da dijete izađe jer je pretpostavio da će doći do problema i da mu optuženica neće predati dijete da ide s njim; da se obraćao i HZSR, policiji i sudu u Vukovaru kako bi riješio ovaj problem, međutim, nitko mu nije konkretno pomogao već su samo govorili da je on skrbnik i da oni nemaju ovlasti vezano za predmetno postupanje; da je u inkriminiranom periodu u jednom ili dva navrata razgovarao sa školskom psihologinjom vezano za ovu situaciju i za nju može reći da je bila korektna, ali nakon toga više nije išao na razgovore, konkretno, nakon ovoga što se dogodilo s ravnateljem, jer je smatrao da to nema smisla; da se ne može sjetiti je li u periodu inkriminacije postojala tužba optuženice radi izmjene sudske odluke iz 2017., da mu sin, nakon što ga je preuzeo od policije u lipnju 2023., nije nikada izrazio želju da bi živio kod majke, osim što mu je jednom prilikom, nakon što ga je u više navrata pitao da li zaista želi živjeti kod majke, dijete uplakano odgovorilo da želi zato što, ako ne dođe kod nje živjeti, majka je rekla da će se ubiti; da su sada odnosi između njega i optuženice vrlo dobri, unatoč svim sudskim postupcima i prijavama te djetete od siječnja 2025. živi s majkom,

a kod njega je preko vikenda te on plaća alimentaciju; da nije još predlagao ni tražio da dijete boravi kod njega izvan odredbi sudske odluke te da ne zna da li bi majka to dozvolila.

7.2. Na upit optuženice da li zna je li njihov sin u periodu inkriminacije uopće htio ići kod njega (oca) odgovorio je da je htio samo je bilo određenih problema nakon prijetnje optuženice jer se bojao. Na daljnje upite je odgovorio da je jednog četvrtka došlo do toga da je dijete skupa s majkom njega prijavilo policiji zbog događaja ranije toga dana kada je on u 11,00 sati došao kući po alat i zatekao dijete na izlasku iz kuće s prijateljem Benjaminom te su mu rekli da idu na igralište, a toga dana je imao lektiru u školi pa mu nije dozvolio da ide na igralište, već mu je rekao da se vrati u kuću i završi lektiru; da su mu u policiji rekli da je to psihičko nasilje prema djetetu; da je bila još jedna prijava od strane djeteta protiv njega za istu stvar, odnosno, zbog učenja, a ta prijava je bila točno na dan kada je optuženica saznala za kaznenu prijavu koju je on podnio protiv nje zbog neplaćanja alimentacije; da mu je, nakon što je policija optuženici oduzela dijete i dijete boravilo kod njega sukladno sudskoj odluci, izrečena mjera zabrane približavanja djetetu, a mjera se odnosila na spomenutu situaciju oko učenja.

7.3. Na upit tužitelja je li četvrtak koji je spominjao (vezano za lektiru) dan 27. travnja 2023. koji je naveden u činjeničnom opisu, odgovara da, ukoliko je to bio četvrtak, da je to taj dan. Nadalje je, na upit tužitelja, pojasnio okolnosti o kojima je iskazivao, a vezano za događaj koji je opisao kada mu je dijete uplakano reklo da želi živjeti kod majke jer će se ona u protivnom ubiti, te naveo da se to dogodilo nakon što je optuženica dan ranije njemu (svjedoku) prijetila govoreći da neće živjeti dana, mjeseca ni godine ukoliko dijete bude otišlo k njemu živjeti, iako je tada on bio skrbnik djeteta. Navedenim riječima koje je optuženica izgovorila prethodilo je to da je ona njega, kada je dijete dovezao s treninga kod nje u stan, u vrijeme kada je dijete trebalo boraviti kod nje, pozvala da uđe jer mu njih dvoje trebaju nešto reći te je tom prilikom nekoliko puta pitala Josipa (dijete) što želi, a on nije htio odgovoriti nego je rekao: "Reci, mama, ti" i pri tom je dugo odvezivao vezice kako ne bi morao doći sjesti kraj njih. U konačnici, optuženica je rekla da su se njih dvoje, misleći pri tome na dijete i nju, dogovorili da će dijete živjeti kod nje, na što je on rekao da se ne mogu to dogovarati jer postoji sudska odluka. Dijete nije ništa reklo.

7.4. Na osnovi članka 426. ZKP/08 svjedoku je predložen dio iskaza danog prilikom ispitivanja u PP Vinkovci 23. listopada 2023. koji se odnosi na telefonske razgovore sa sinom u periodu inkriminacije te nakon što je svjedoku pročitao dio iskaza iz kojeg proizlazi da je u tom periodu u jednom navratu uspio telefonski razgovarati sa sinom, svjedok navodi da se sjetio da je bio jedan telefonski poziv i to u doba kada optuženica nije bila u stanu, bio je već pao mrak i pričali su telefonom sigurno sat i pol vremena. Sjeća se da je dijete u tom razgovoru njemu govorilo da bi htio da se on i optuženica pomire, na što mu je on odgovorio da to ne može biti jer on ima drugu suprugu.

7.5. Na daljnji upit tužitelja je li istinit njegov iskaz koji je dao u policiji 2023. odgovorio je da je njegov iskaz u cijelosti istinit.

7.6. Nadalje, na upite tužitelja je odgovorio da se dijete njemu vratilo na način da ga je preuzeo u PP Vinkovci, doveli su dijete u sobu i čim su izašli van, on (dijete) je bio veseo, smijao se i rekao da ima nogometni turnir u Lenijama pa su otišli skupa tamo. Sjeća se da je to bilo za vrijeme ljetnih praznika 2023., da su se nakon toga susreti i druženja s majkom odvijali sukladno sudskoj odluci i kada bi došao dan u kojem majka preuzima dijete, on ga je uredno odvodio kod majke iako je pisalo da ona treba doći po njega. Nakon što mu je predloženo da se radilo o datumu 29. lipnja i da je bio četvrtak, odgovorio je da je onda dijete majci predao već idućega dana, u petak, jer je tako bilo određeno sudskom odlukom te da, prema njegovim saznanjima protiv njega nije podignuta bilo kakva optužnica.

7.7. Branitelj je iznio primjedbu na iskaz svjedoka u dijelu u kojem je iskazivao o telefonskom kontaktu s djetetom u inkriminiranom razdoblju jer ga je u tom dijelu i državni odvjetnik upozorio da je njegov iskaz kontradiktoran s prvotnim iskazom kada je potvrdio da je postojao telefonski kontakt s djetetom, ne samo jedanput nego više puta, te je dodao da nije točna tvrdnja da kada je razgovarao s djetetom telefonski majka nije bila prisutna jer on to ne zna pa se vjerojatno radi o pretpostavci. Dodao je da se vodi kazneni postupak pred Općinskim sudom u Vinkovcima pod brojem K-232/2023 u kojemu je nakon odbačaja kaznene prijave zbog kaznenog djela prijetnje od strane državnog odvjetništva Josip Zečević, kao privatni tužitelj, nastavio kazneni progon, a odnosi se na dan 8. kolovoza 2022., godinu dana ranije od inkriminiranog razdoblja te se ne može dovesti u vezu s iskazom svjedoka da je njemu dijete to govorilo u razdoblju koje je ovdje predmet optuženja.

7.8. Nakon primjedbe branitelja optuženice, svjedok je naveo da se, u odnosu na dio primjedbe koji se odnosi na prijetnju i razgovor u stanu optuženice ne može decidirano izjasniti je li to bilo 2022. ili 2023. te da mu je sin u tom razgovoru rekao da majka nije kod kuće.

7.9. Na upit suca je odgovorio da je prijetnja o kojoj je iskazivao da mu je optuženica izrekla, predmet optuženice u kaznenom postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Vinkovcima gdje je on oštećenik kao tužitelj.

8. Ispitana u svojstvu svjedoka Melita Pavošević je navela da ostaje kod navoda iskaza iz prethodnog postupka od 15. travnja 2024., a na upit branitelja je odgovorila da je u tri navrata bila voditeljica nadzora u obitelji optuženice, prvi puta se radilo o mjeri intenzivne pomoći i nadzora u trajanju od šest mjeseci (od 1. studenog 2022. do 30. travnja 2023.), drugi puta od 1. lipnja 2023. do kraja kalendarske godine, a treći puta se radilo o običnoj mjeri (neintenzivnoj) od 14. prosinca 2023. u trajanju od godinu dana. Na daljnje je upite odgovorila da se, vezano za 27. travnja 2023., sjeća da ju je nazvala optuženica oko 19,00 sati i rekla joj da je dijete došlo iz škole k njoj i ne želi ići kod oca te da se to već u dva navrata dogodilo, ali je ona dijete vraćala ocu, da je dijete uznemireno jer je otac vikao na njega, da je, koliko se sjeća, tada postala pravomoćna odluka suda kojom je odlučeno da dijete živi kod oca te je dijete reklo majci kako mu je otac govorio da više neće ići kod mame i bake i ružno mu govorio, da je ona rekla optuženici da ode s djetetom na policiju ukoliko smatra da su ona ili dijete ugroženi, a

sve s obzirom na ranije zabilježena nasilnička ponašanja zbog kojih je bio određen stručni nadzor u obitelji.

8.1. Na daljnji upit, a vezano za dio činjeničnog opisa optužnice u kojem se navodi da je djelatnica HZRS upozoravala optuženicu da je dužna predati dijete ocu, je li ona ta djelatnica HZSR, odgovorila je da nije.

8.2. Na daljnje upite je odgovorila da se upozorenja roditelju koji odbija predati dijete drugom roditelju sukladno sudskoj odluci daju od strane stručnog tima HZSR sastavljenog od socijalnog radnika, psihologa i pravnika, da se takva upozorenja daju roditelju u pisanom obliku te da nema saznanja o tome da bi u konkretnom slučaju takvo upozorenje dano optuženici, da, vezano za događaj od 29. lipnja 2023. kada je, prema činjeničnim navodima optužnice, optužnica u policijskoj postaji predala dijete ocu, nema neposrednih saznanja o tom događaju jer je u to vrijeme bila na godišnjem odmoru i zna samo ono što joj je rekla optuženica, a kasnije dijete, te da je tom događaju bila prisutna druga socijalna radnica Gordana Borković koja je tada bila u službi dežurstva. Kolegica joj je samo rekla da je ovaj događaj, predaja djeteta u policijskoj postaji dogovoren s policijom, a radi se o uobičajenom načinu postupanja u dežurstvima, ali ne vezano za predaju djeteta jer na ovaj način nije nikada čula da se odvija predaja djeteta koja se inače obavlja putem ovrhe kojoj moraju biti prisutne točno određene osobe i pod određenim, zakonom propisanim uvjetima; da ju je optuženica nazvala toga dana prije podne i rekla joj da ju je nazvala policijska službenica koja joj je rekla da dovede dijete radi utvrđivanja dodatnih okolnosti oko iskaza djeteta, da se toga dana čula i s kolegicom Gordanom Borković koja je bila dežurna i to za vrijeme dok je bila u policijskoj postaji i tada joj je kolegica Borković na telefon dala policijsku službenicu Dubravku Opačak, koja joj je rekla da mora postupiti po nalogu državnog odvjetnika i uhititi optuženicu; da se s istom policijskom službenicom čula kasnije vezano za drugi događaj iz veljače 2025. kada je dijete opet pobjeglo i bilo uplašeno; da joj se, nakon što je bila kod razrednice djeteta na informacijama 20. lipnja 2023., a što je uobičajeno u okviru provođenja mjere, putem e-maila istoga dana obratila psihologinja škole Dora Šimičić te joj prosljedila dva dopisa škole i službene bilješke o razgovorima s djetetom te je u tom e-mailu zamolila za suradnju i pomoć.

8.3. Na upit je li prilikom obavljanja dokazne radnje ispitivanja u svojstvu svjedoka u državnom odvjetništvu priložila pisane nalaze, odnosno izvješća o obavljenoj mjeri nadzora, odgovorila je da nije te da se pisano izvješće nalazi u HZSR, no nitko od nje nije tražio da ga dostavi ranije. Nadalje je odgovorila da je sastavni dio tog izvješća i dokumentacija koju je spomenula da ju je dostavila psihologinja, a radi se o izvješću za mjesec lipanj 2023., da je bila upoznata s činjenicom da je optuženica podnijela tužbu radi izmjene odluke o skrbništvu i načinu viđanja s djetetom jer joj je rekla optuženica, ali ne može točno precizirati kada je to bilo, no svakako nakon pravomoćnosti ranije odluke i nakon prijave koju je optuženica podnijela policiji; da je, prema njezinim saznanjima, nakon što ona više nije bila voditelj nadzora, drugi stručni tim Zavoda koji je preuzeo postupanje podnio kaznenu prijavu protiv oca djeteta i da su dali mišljenje da dijete treba živjeti s majkom.

8.4. Na upit tužitelja da pojasni dio iskaza u kojemu je navela da je nadzor obitelji bio određen zbog nasilničkog ponašanja odgovorila je da zna da je bilo nekog oblika nasilja te da je mjera određena radi pružanja pomoći radi izbjegavanja nasilja te da se konkretno radilo o događajima prije negoli je ona preuzela postupanje i jedino zna da je navodno bilo nekakvog nasilja od strane oba roditelja, jedno prema drugome, pred djetetom.

8.5. Na daljnje je upite odgovorila da je optuženicu u razgovoru upoznavała da je dužna vratiti dijete ocu, ali da nije izdavala službeno, formalno upozorenje kako je to navela u svom ranijem iskazu jer za to nema ovlasti.

8.6. Na osnovi članka 426. ZKP/08 svjedokinji je predložen dio iskaza u kojemu je navela: "Ja sam u tom periodu, lipnja 2023. Tahiru upozorila da ipak mora poštovati odluku suda i dijete predati ocu...." nakon čega je navela da je nju optuženica pitala da li ona mora poštovati tu sudsku odluku, a ona joj je rekla da mora jer je legalist i sudske se odluke kao takve moraju poštovati, a je li upotrijebila riječ upozoriti, ne može sa sigurnošću reći.

8.7. Zastupnik optužbe pitao je svjedokinja je li ona djelatnica HZSR koja je upozorila optuženicu da je dužna dijete predati ocu, a kako se to navodi u činjeničnom opisu, na što je svjedokinja odgovorila da nije te je svjedokinji postavio pitanje: "A što ste Vi onda rekli optuženici u tom razgovoru?" na što je svjedokinja odgovorila da je optuženici na to ukazala u razgovoru.

8.8. Na daljnji upit tužitelja je odgovorila da ju je, dok je bila na godišnjem odmoru, telefonom nazvala optuženica i rekla joj ono što je ranije navela u svom iskazu te je optuženici rekla da ode na policiju i, prema njezinim saznanjima, optuženica je u policiju otišla to popodne. Toga dana je s optuženicom razgovarala u nekoliko navrata. Nakon tog razgovora nazvala je svoju kolegicu, socijalnu radnicu Gordanu Borković, i nazvala je županijskog državnog odvjetnika u ŽDO Vukovar, Miroslava Šarića.

8.9. Nadalje je odgovorila da je u razgovoru s Gordanom Borković istoj rekla da je ona voditeljica mjere u toj obitelji i pitala ju kako može tom dječaku reći da će, ako bude opet bježao, njegova majka ići zatvor, a o tome ju je telefonom obavijestila optuženica koja joj je rekla da je ušla u sobu u kojoj je njezin sin bio sa socijalnom radnicom i čula da ona to djetetu govori; da je županijskog državnog odvjetnika zvala kako bi ga pitala je li moguće da se na ovaj način oduzima dijete i da bi ukazala da u takvim situacijama uvijek ide ovrha; da misli kako je u to doba bio pokrenut ovršni postupak, ali nije joj poznato da bi bilo doneseno rješenje o ovrsi radi predaje djeteta, da joj je županijski državni odvjetnik odgovorio da će on provjeriti sa zaduženim zamjenikom, da on svoje zamjenike ne kontrolira, te joj je rekao da je zvao zaduženog zamjenika (tada zamjenik ODO u Vukovaru Davor Šimunić) izvan radnog vremena i da ga je zatekao s djecom kod doktora ili nešto slično tome.

8.10. Na daljnji upit ima li saznanja o tome koliko je vremena prošlo od dana kada je dijete u policiji predano ocu do dana kada je dijete ponovno došlo kod majke,

odgovorila je da je to bilo neko kratko vrijeme, odnosno, da se to dogodilo vrlo brzo nakon ovog događaja, možda dan ili dva.

8.11. Na upit opunomoćenice oštećenika odgovorila je da je stručni tim o kojem je iskazivala bio sastavljen od socijalne radnice Angeline Nikolić, psihologinje Milice Benić i pravnice Ane Jurković te da ne zna je li od strane stručnog tima izdano formalno pisano upozorenja bilo kome od roditelja; da je županijskog državnog odvjetnika zvala "poluprivatno" jer je s njim zajedno studirala i našla se u situaciji koju nikada ranije nije doživjela i zato ga je zvala, da to nije njezino uobičajeno postupanje već je tako postupila samo u ovom slučaju jer joj je bilo neobično postupanje policije.

8.12. Tužitelj je iznio primjedbu na cjelokupan sadržaj iskaza, kojoj se pridružila i opunomoćenica oštećenika, navodeći da je isti zbog osobnih stavova i mišljenja izrečen na način da pogoduje obrani optuženice te pri tome navodi da svjedokinja zamjenjuje glagol "upozoriti" sa službenom radnjom izdavanja formalnog pisanog upozorenja HZSR, da je svjedokinja zbog osobnih stavova za vrijeme godišnjeg odmora i izvan radnog vremena obavljala telefonske pozive radi propitivanja postupanja policijskih službenika, kontaktirala i svoju kolegicu koja je radila u dežurstvu protiveći se činu predaje djeteta ocu za kojega je u više navrata donijeta sudska odluka da dijete živi s njim, a majka ostvaruje susrete i druženja, te se tijekom svojih službenih postupanja vodila osobnim osjećajima kao i tijekom iskazivanja.

8.13. Nakon primjedbe tužitelja svjedokinja je navela da se ne radi ni o kakvim osobnim motivima niti pokušaju bilo kakvog utjecaja budući da je postupala samo u svojstvu voditeljice nadzora u sklopu kojeg obavezno radi i izvan radnog vremena jer se radi o honorarnom poslu pa je stoga radila i za vrijeme godišnjeg odmora, te ostaje u cijelosti kod svog iskaza.

9. Ispitana pred ovim sudom izvan rasprave 9. travnja 2026., svjedok Dora Šimičić iskazala je da joj je optuženica poznata kao majka djeteta s kojim je radila dok je bila zaposlena kao psiholog u osnovnoj školi A. G. Matoša u Vinkovcima. U ožujku 2023., kada je Josip pohađao peti razred osnovne škole, počeo je dolaziti k njoj na razgovore na zahtjev njegove majke, a zbog pogoršanja u obrazovnom stanju jer je nakupio puno negativnih ocjena. U tim razgovorima Josip joj je počeo govoriti o stanju u obitelji i na taj način je stekla uvid u određenu problematiku. Josip je to iznosio samoinicijativno, a na razgovoru je bio tri do četiri puta. Škola je pružila podršku djetetu te je obaviješten HZSR u kojem su komunicirali s Melitom Pavošević te su joj dostavljena izvješća škole. Problem je bio u tome što su u svibnju 2023. otac i majka počeli fizički ulaziti u školu kada bi došli po dijete, a sporno je bilo kod koga bi dijete trebalo ići jer su roditelji imali podijeljeno skrbništvo. Zbog toga su od socijalne radnice dobili uputu da roditelje zamole da iziđu iz prostora škole te da se dogovore kod koga će dijete nakon nastave. U razgovoru 8. svibnja 2023. dijete je reklo da je dva tjedna prije toga, a bio je četvrtak, nakon nastave samoinicijativno otišao kod majke iako je trebao ići kod oca, a kao razlog takvom postupanju ispričao joj je da je večer prije ležao s ocem i rekao mu da mu se ne sviđa njegova nova djevojka jer ona ružno govori o njegovoj majci. Nakon što mu je to iznio, otac mu je zaprijetio da više neće vidjeti majku ni ostale članove njezine obitelji.

9.1. Na upite branitelja odgovorila je da je, koliko se sjeća, kada je dijete počelo dolaziti u ožujku, skrbništvo bilo dogovoreno na način da je dijete četiri dana kod oca, a četiri dana kod majke, to joj je reklo dijete. Kada je donesena presuda kojom je bilo određeno da će dijete pet dana u tjednu biti kod oca, a dva kod majke, Josip je uvijek izražavao želju da ide kod majke i kada nisu "njezini" dani u tjednu i govorio je da je majka prema njemu „podržavajuća“, dok kod oca nije nailazio na takvo ponašanje te je dodao da mu je otac, prije odlaska na sud, davao upute o tome što da govori pred sudom; da se Josip, u odnosu na oca, požalio da je bilo i fizičkog nasilja pa se sjeća da je rekao da je otac jednom prilikom udario njegovom glavom o stol jer nije znao neko slovo, a to je bilo dok je bio u prvom razredu, svakako dok je bio mlađi; da joj je dijete u razgovorima uvijek djelovalo iskreno, a posljednji put kada je došao, dočekao ju je uplakan pred uredom kako bi joj se požalio na situaciju; da su Josipovi roditelji dolazili u školu, te se sjeća da je otac često dolazio s tom presudom i isticao kako on ima pravo da dijete kod njega boravi pet dana, dok se za majku sjeća da joj je zahvaljivala na njezinom radu s Josipom; da nikada nije bila situacija da su roditelji zajedno sudjelovali u razgovoru s njom.

9.2. Na upite tužiteljice odgovorila je da joj je Josip u razgovoru izrazio strah od oca; da se ne sjeća da bi joj dijete govorilo da bi se majka negativno izražavala o ocu; da se ne sjeća da bi joj dijete ikada reklo da ga je majka poticala da ne ide kod oca već k njoj nakon nastave; da joj nije poznato da bi majka dijete zadržavala u kućanstvu ne dopuštajući mu da ide kod oca; da se ne sjeća da bi majka svakodnevno dolazila u školu po dijete, ali u većini slučajeva kada su oba roditelja došla po dijete, dijete bi odlazilo s njom; da nije čula da bi prilikom dolazaka roditelja u školu, ispred škole bila prisutna socijalna radnica; da joj nije poznato da bi optuženica djetetu, za vrijeme dok je boravilo kod nje, zabranjivala da komunicira s ocem.

10. Iz materijalne dokumentacije koja prileži spisu i u koju je izvršen uvid proizlazi da su odnosi između optuženice i oštećenika u vrijeme inkriminacije, a nakon prekida izvanbračne zajednice, bili znatno poremećeni, da su u njihov sukob bile uključene državne institucije (HZSR, sudovi, policija, škola) koje su poduzimale radnje radi zaštite dobrobiti djeteta pa su tako, između ostalog, roditeljima djeteta određene mjere stručne pomoći i nadzora od strane HZSR u duljem periodu.

11. Iz pravomoćne presude Općinskog suda u Vinkovcima broj: P Ob-41/2022 o 8. srpnja 2022. proizlazi da je istom izmijenjeno rješenje Općinskog suda u Vukovaru, Stalne službe u Vinkovcima broj R1 Ob-180/2017 od 26. svibnja 2017., u dijelu koji se odnosi na ostvarivanje osobnih odnosa između mlt. Josipa Zečevića i majke Tahire Gashi te su susreti i viđanja određeni na način opisan u činjeničnom dijelu izreke presude. Presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Velikoj Gorici broj: GŽ Ob-20/2022 od 7. ožujka 2023.

11.1. Iz presude također proizlazi da je tužiteljica (opt. Tahire Gashi) tužbom tražila izmjenu prijašnje odluke (iz 2017.) na način da se odredi da mlt. Josip Zečević stanuje kod majke, ali je u tom dijelu zahtjev tužiteljice odbijen.

12. Uvidom u dokumentaciju koju je HZSR, PU Vinkovci, dostavio Policijskoj upravi vukovarsko-srijemskoj (list 35-47) proizlazi da obavještavaju o postupanju Zavoda povodom obavijesti OŠ A. G. Matoša iz Vinkovaca o mlt. Josipu Zečeviću te dostavljaju zaključak stručnog tima Zavoda od 3. svibnja 2023., mišljenje socijalnog radnika od 3. svibnja 2023. te mišljenje psihologa od istog datuma. povodom poduzetih radnji.

13. Iz psihologijskog nalaza i mišljenja doc. dr. sc. Marine Perković Kovačević od 5. studenog 2024. proizlazi da je prilikom izrade nalaza i mišljenja uzela u obzir svu dokumentaciju koja prileži spisu, pa tako i dokumentaciju navedenu pod točkama 11. i 12. obrazloženja, te izvršila procjenu kognitivnih sposobnosti, crtačnosti i trenutačnog psihičkog stanja primjenom odgovarajućih metoda i provođenjem kliničkog psihologijskog intervjua s djetetom, na temelju čega je zaključila da djetetov odlazak majci i neprekidan boravak kod nje do 29. lipnja 2023. teško može biti rezultat isključivo njegove samostalne odluke, da je izvjesno da je dijete samostalno donijelo odluku da ode kod optuženice, ali da je ona podržavala djetetovu odluku da ostane, bilo svjesno ili nesvjesno.

13.1. Nadalje, strah od oca koji dijete verbalizira podrazumijeva proturječne opise straha i nelagode koje dijete uporno izražava, kao i nespecifične opise konkretnih situacija bez jasnih utemeljenih epizoda ozbiljne prijetnje, uz uočene naznake da je verbalizirani strah djeteta od oca mogao biti djelom oblikovan i podržavan majčinim ponašanjem i pristupom djetetu, a djetetove kontradiktorne izjave o određenim događajima (primjerice mokrenju u krevet) stvaraju dojam nesigurnosti u autentičnost događaja i povezanost događaja s ocem.

14. Iz psihijatrijskog nalaza i mišljenja Zorana Čavajde, dr. med., danom nakon izvršenog uvida u spis, od 11. studenog 2024. u bitnome proizlazi da je malo vjerojatno, „teško“ da djetetov odlazak k majci i neprekidan boravak može biti rezultat isključivo djetetove samostalne odluke, pri čemu vještak smatra vjerojatnim da je djetetova samostalna odluka bila da inicijalno ode k majci no da je daljnji ostanak kod majke podržavan s njezine strane. Istovremeno, kod dječaka nisu uočeni simptomi poremećaja vezanog uz predmetne događaje koje bi doživio kao traumatsko iskustvo, a vještačenjem se nije moglo isključiti da bi optuženica u periodu inkriminacije prebacivala odgovornost za povratak k ocu na dijete i to ohrabrivanjem djeteta da izražava strah od oca tijekom razgovora s djelatnicima institucija. Osim toga, vještak je utvrdio da dječak daje nedosljedne i nelogične izjave vezano za iskazane probleme s mokrenjem, što ostavlja dojam neautentičnosti u opisu i upitnu istinitost, a za verbalizirani strah od oca utvrdio je da bi mogao djelomično biti oblikovan i podržavan majčinim permisivnim odgojnim pristupom i ponašanjem prema djetetu za razliku od strožeg pristupa oca.

15. Analizirajući i ocjenjujući rezultate ovako provedenog dokaznog postupka, sud je nedvojbeno utvrdio da je optuženica počinila kazneno djelo koje joj je optužnicom stavljeno na teret na način opisan u izreci.

16. Naime, kazneno djelo oduzimanje djeteta čini roditelj koji oduzme dijete od (drugog) roditelja i protupravno ga zadrži s ciljem da dijete trajno zadrži. U konkretnom slučaju, optuženica je, znajući za sadržaj i odredbe pravomoćnog rješenja Općinskog suda u Vukovaru, Stalne službe u Vinkovcima, broj Ob-180/17 od 26. svibnja 2017. kojim je odlučeno da će dijete Josip Zečević, rođen 15. siječnja 2012., živjeti s ocem, Josipom Zečevićem, te suprotno pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Vinkovcima broj P Ob-41/22 od 8. srpnja 2022. kojom su određeni termini susreta i druženja majke i imenovanog djeteta i to na način da će se ostvarivati svakog petka od 18,00 sati do nedjelje u 18,00 sati, tijekom zimskih praznika sedam dana, tijekom ljetnih praznika petnaest dana, a blagdane naizmjenično na način da će majka preuzimati dijete u kućanstvu oca i o isteku vremena dijete vraćati u kućanstvo oca, postupala suprotno odredbama navedenih sudskih odluka s ciljem trajnog zadržavanja djeteta.

17. Navedeno proizlazi iz provedenih dokaza, napose iz iskaza svjedoka Josipa Zečevića (oca) koji je u dijelovima potvrđen iskazima svjedokinje Dore Šimičić, a djelomično i obranom optuženice koja ne poriče da je dijete boravilo kod nje u periodima kada je, sukladno odredbama navedenih sudskih odluka, trebalo boraviti kod oca. U svojoj obrani optuženica je svoje postupanje suprotno odlukama suda pokušala opravdati navodeći da je htjela zaštititi dijete, međutim, takvi navodi nisu potvrđeni ostalim provedenim dokazima.

17.1. Naime, iz materijalne dokumentacije, napose nalaza i mišljenja vještaka, ne proizlazi da je dijete bilo u strahu od oca i da bi mu bila potrebna zaštita o kojoj iskazuje optuženica već je dijete dolascima kod majke postupalo u stresnoj situaciji u kojoj su odnosi njegovih roditelja narušeni.

18. Optuženica ne spori da je bila upoznata sa sadržajem sudskih odluka, niti spori da je bila svjesna da je dijete u inkriminiranom periodu boravilo kod nje u kontinuitetu suprotno odredbama tih odluka, ali svoje postupanje nastoji opravdati, kako je već navedeno, zaštitom djeteta koje, prema njezinim navodima, nije htjelo boraviti kod oca. Pristanak ili želja djeteta u opisanim situacijama ne isključuje protupravnost djela, odnosno, ne može opravdati postupanje optuženice koja je dužna postupati u skladu s odredbama pravomoćne odluke donijete u sudskom postupku radi zaštite dobrobiti djeteta, u kojem je postupku aktivno sudjelovala, jer je upravo smisao inkriminacije zaštita dobrobiti djeteta, a spomenute sudske odluke donijete se kako bi djetetu bilo osiguran odgoj i skrb od oba roditelja. Optuženica je bila ovlaštena, kao roditelj, tražiti izmjenu odluke kojom nije bila zadovoljna, a nikako samovlasno postupati suprotno odredbama odluka kojima nije zadovoljna i pri tome manipulirati djetetovom voljom. Obrana u kojoj je optuženica dosljedno, i tijekom prethodnog postupka i na raspravi, iznosila da je, zadržavajući dijete kod sebe u kućanstvu u vrijeme kada je trebao boraviti s ocem, isto činila kako bi ga zaštitila, nije ispričavajuća u kaznenopravnom smislu, posebice stoga što nema dokaza koji bi potvrdili njezine navode o tome da je dijete bilo potrebno zaštititi od njegova oca.

18.1. U tom smislu dokumentacija koju je dostavila obrana, iako vjerodostojna, nije od utjecaja na ocjenu opstojnosti predmetnog kaznenog djela jer se odnosi na razdoblje nakon što je optuženica dijete već protupravno zadržala dulje od mjesec

dana pa tako tužba koju je optuženica podnijela za izmjenu odluke o ostvarivanju osobnih odnosa s djetetom Općinskom sudu u Vukovaru datira od 2. lipnja 2023., što nikako ne opravdava njezino postupanje suprotno odredbama pravomoćne sudske odluke u periodu inkriminacije.

19. Iskazi ispitanih svjedokinja Melite Pavošević i Dore Šimičić ocijenjeni su istinitima jer su iskazivali o događajima o kojima imaju neposredna saznanja, a istinitost njihovih iskaza nije dovedena u pitanje drugim izvedenim dokazima. U odnosu na dio iskaza svjedoka Melite Pavošević na koji je tužitelj iznio primjedbu, a tiče se "upozorenja" koje je HZSR uputio ili upućivao optuženici, sud nalazi da isto nije od važnosti u kontekstu opstojnosti kaznenog djela niti činjeničnog opisa jer se radi o jezičnom tumačenju pri čemu u činjeničnom opisu nije navedeno da bi se radilo o formalnom aktu već je logično da u situaciji koju je opisala svjedokinja (da je govorila optuženici da mora poštovati sudske odluke) isto u činjeničnom opisu može biti naznačeno skupom riječi "unatoč upozorenjima djelatnice Hrvatskog zavoda za socijalni rad".

20. Iskaz svjedoka Josipa Zečevića sud je ocijenio istinitim i vjerodostojnim budući da je u bitnim dijelovima potvrđen nalazima i mišljenjima vještaka doc. dr. sc. Marine Perković Kovačević i Zorana Čavajde, dr. med., koji su vještačenja proveli u skladu s pravilima struke i na koja nije bilo primjedbi te su prihvaćeni u cijelosti kao istiniti i vjerodostojni.

21. Slijedom navedenog, kako je utvrđeno da je optuženica ostvarila subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela jer je postupala s namjerom da dijete trajno zadrži kod sebe, na što upućuje njezino postupanje u vrijeme inkriminacije kada s ocem djeteta nije pokušala postići nikakav dogovor, niti je na bilo koji način nastojala da se ispuni sudska odluka o povratku djeteta ocu, no nakon što je dijete predano ocu putem policije, postigli su dogovor u sudskom postupku tijekom 2025., što ukazuje na to da su postupci optuženice u inkriminiranom razdoblju bili usmjereni na trajno oduzimanje djeteta od oca, te kako nisu utvrđeni elementi koji bi isključivali protupravnost postupanja optuženice, sud je Tahiru Gashi proglasio krivom za kazneno djelo za koje je optužena, a imajući u vidu da ubrojivost optuženice nije dovedena u pitanje.

22. Odlučujući o kaznenopravnoj sankciji, sud je od tzv. olakotnih okolnosti imao u vidu da je optuženica neosuđivana i da je majka dvoje malodobne djece, te da je mlađe dijete dojenačke dobi, cijeneći istodobno utvrđenu okolnost da su odnosi bivših izvanbračnih supružnika normalizirani, dok posebnih otegotnih okolnosti nije našao te je stoga optuženici izrekao uvjetnu osudu na način kako je navedeno u izreci.

23. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 148. stavak 1. ZKP/08 te je paušal odmjerjen s obzirom na složenost i trajanje postupka u iznosu od 200,00 (dvjesto eura), a budući da je optuženica proglašena krivom za kazneno djelo, dužna je snositi i trošak opunomoćenika oštećenika o kojem će sud odlučiti posebnim rješenjem.

24. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Vukovaru 23. lipnja 2026.

sudac za mladež
Marija Kurtović

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude žalbu mogu podnijeti stranke i branitelj u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu, a o žalbi odlučuje vijeće županijskog suda.

Dostaviti:

1. ODO u Vukovaru na broj: KOz-DO-40/2024
2. Optuženca Tahire Gashi, Vinkovci, Slavka Jankovića 8
3. Branitelj, odvjetnik Berislav Knez
4. Ošt. Josip Zečević, Vinkovci, Grobljanska 7 – po pravomoćnosti
5. opunomoćenik oštećenika, odvjetnik Igor Plavšić - po pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088b-d1ccc**

Kontrolni broj: **06759-09a91-c7faa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vukovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.